

mod mit Forslag, have virkelig Betydning, og uagtet jeg frendtles fastholder, at det i sig selv er baade principrigtigt og hensigtsmæssigt, skal jeg dog følge den Genfiling, som den ærede sidste Taler gjorde til mig om at tage Forslaget tilbage, men ikke fordi jeg erkjender, at det ikke er paa sin Plads, eller at det i sig selv indeholder noget Urigtigt, kun fordi jeg ikke ønsker, at den Afstemning, som vil finde Sted her, og hvis Udfald jeg godt forudser, skulde blive misforstaaet som, at den fra Folkethingets Side skulde tilkjendegive, at de her foreslaede Dispositionsmaader ikke i sig selv vare hensigtsmæssige, da det, man vil tilkjendegive ved at forkaste det, kun er, at man ikke ønsker at binde Sparekasserne. Da jeg, som sagt, ikke ønsker denne Misforstaaelse, tager jeg mit Forslag tilbage.

Formanden (Krabbe): Underændringsforslaget under Nr. 1 er saaledes taget tilbage. Maa jeg spørge, om Noget optager det? (Dyholb). Da dette ikke er Tilfældet, er det altsaa bortfaldet.

Scharling: De Udtalelser, der ere fremkomne dels fra den ærede Ordfører, dels fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) angaaende det af mig i Forening med to ærede Medlemmer stillede Underændringsforslag til § 11, skal jeg overlade det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Hage) at imødegaa, da de væsentlig vare direkte henvendte til ham. Jeg kan i det Hele i dette Spørgsmaal i Meget henholde mig til, hvad der fremkom fra den ærede sidste Taler om Sparekasser og Banker, og jeg kan derfor her indskrænke mig til een Hovedbemærkning. Naar man har gjort gjældende, at det vilde være ønskeligt, og at det var et Fortrin ved det foreliggende Forslag, at der derved bliver draget en klar Grænse mellem Bank- og Sparekasservirksomhed, og naar man har gjort gjældende, at dette Skridt — det var særlig det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), der udtalte dette — helst burde gøres saa fuldt ud, at man sondrer mellem Bankvirksomhed, og Sparekasservirksomhed, saaledes at denne ikke faldt ind under Bankernes Omraade, saa maa jeg gøre gjældende, at det ikke er Bankerne, der ved at oprette Sparekassesejdelinger have paaført Sparekasserne Konkurrence, men at det omvendt er Sparekasserne, der ved deres efter min Mening uberettigede Konkurrence have tvunget Bankerne til dette Skridt. Sparekasserne have ikke indskrænket sig til at modtage virkelige Sparemidler, de modtage i et stort Omfang Midler, over hvilke der rent ydeligt disponeres, der sættes ind den ene Dag og tages ud den anden, og deraf gives den samme Rente som af Sparekassensmidler, en Rente, som ingen Bank i og for sig kunde

give. Derved trækkes Midler, som naturligen høre hjemme i Bankerne over til Sparekasserne, og det er for at imødegaa denne Konkurrence, at Bankerne have set sig nødsagede til selv at oprette Sparekassesejdelinger, hvor Midlerne behandles paa lignende Maade som i Sparekasserne. Jeg tror, at, naar det blev fremhævet fra den ærede Ordførers Side, at man maa advare Sparerne mod at sætte deres Midler ind i Bankerne, er der langt større Opfordring til at advare dem mod at sætte dem i Sparekasser, som modtage aldeles flydende Bankmidler og give samme Rente af dem som af virkelig optjærede Kapitaler. Naar den ærede Ordfører betegnede det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Hage) og mig som dem, der i denne Sag forsøgte Bantinteressers, maa jeg nedlægge bestemt Indsigelse mod dette Udtryk, forsaavidt derved skulde være ment, at vi se særlig paa Bankernes, navnlig Bankaktionærernes Interesse. Jeg tror, at denne Opfattelse tillige beror paa en fuldstændig Misforstaaelse; thi det er dog klart, at de, der i denne Sag tale for de bestaaende Bankers Interesser, ere den ærede Ordfører og de, der med ham ville give Bankerne Monopol paa den Sparekasservirksomhed, de have, og jeg tror, at de bestaaende Banker ogsaa ville være det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds og mig lidet taknemmelige, fordi vi havde, at der ogsaa paa dette Omraade skal kunne føres Konkurrence mod dem saavel af Andre som af de i Fremtiden oprettede Banker. Jeg maa bestemt gøre gjældende, at det, som jeg — og det gjælder utvivlsomt ogsaa for de andre Medlemmer, der have stillet Forslag sammen med mig — har havt for Øie, er ikke Bankernes Interesse, men Befolkningens Interesse, det er Hensynet til det Ønskelige i, at der kan komme en stærk og kraftig økonomisk Udvikling, for hvilken Bankers Oprettelse og solide Virken rundt om i Landet er en væsentlig Betingelse. Det, vi have for Øie, er i Sparerens Lær at tilvejebringe en virkelig Sikkerhed for deres i Sparekasserne indsatte, opsærede Midler. Det er dette, vi have søgt at værne om, og de ærede Medlemmer fra den anden Side søge ganske sikkert det Samme; vor Opfattelse af, hvorledes det skal ske, er forskjellig, men derfor bliver det ligesuldt meget urigtigt at betegne os, der i saa Henseende have denne Opfattelse, som dem, der fortrinsvis skulde se paa Bankernes eller muligvis Bankaktionærernes Interesse fremfor paa Sparernes. Nei, min Hensigt har bestemt været den at se paa Sparernes Lær og deres Interesse, og det har jeg troet at forsøgt ved de Forslag, jeg har stillet i denne Sag.

Hage: De Indvendinger, der ere fremkomne mod Udvalgets Forslag i det Hele, ere ikke af egentlig principiel Betydning. Der har været